

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ

**відомого вченого-астронома,
видатного спеціаліста в галузі селенодезії
ВІТАЛІЯ СТЕПАНОВИЧА КИСЛЮКА**

З великим сумом сповіщаємо, що 3 травня 2014 року пішов з життя відомий учений-астроном, спеціаліст в галузі селенодезії, динаміки Місяця і астрометрії Віталій Степанович Кислюк.

Народився 20 січня 1940 р. в с. Невіркив Корецького району Рівненської області.

Закінчив у 1957 р. Невірівську середню школу, вступив до Львівського політехнічного інституту (нині Національний університет “Львівська політехніка”) на спеціальність “астрономогеодезія” геодезичного факультету. Після закінчення у 1962 р. інституту отримав направлення на роботу в Головну астрономічну обсерваторію (ГАО) АН УРСР (м. Київ), де був зарахований на посаду інженера, яку обіймав до 1965 р. У 1965–1968 рр. навчався в аспірантурі при ГАО під керівництвом доктора фіз.-мат. наук І.В. Гаврилова. Після закінчення аспірантури працював в ГАО молодшим науковим співробітником (1968–1973 рр.), вченим секретарем (1973–1978 рр.), заступником директора з наукових питань (1978–1984 рр.). З 1984 р. В.С. Кислюк – завідувач відділу фотографічної астрометрії (з 1994 р. – відділу астрометрії). Останні роки працював у Національному авіаційному університеті професором кафедри аерокосмічної геодезії.

Наукову діяльність В.С. Кислюк розпочав під керівництвом І.В. Гаврилова, який, продовжуючи традиції члена-кора АН УРСР А.О. Яковкіна, займався вивченням форми, фігури та руху Місяця.

В.С. Кислюк виконував роботи зі створення карт місячної поверхні, визначення координат точок і висотних характеристик вибраних її ділянок та створення селенодезичної мережі опорних точок на поверхні Місяця. Ці роботи були необхідні для планування та проведення досліджень природного супутника Землі за допомогою космічних апаратів.

Виконаний цикл досліджень В.С. Кислюка становив основу його кандидатської дисертації “Дослідження селенодезичних опорних мереж та спроба побудови незалежної системи”, яку він

успішно захистив 8 грудня 1970 р. на засіданні Вченої ради Інституту математики АН УРСР.

У 1983 р. за цикл робіт “Розробка теорії і практична побудова координатних систем для геодинамічних, селенодезичних і космічних досліджень” разом з колективом авторів був удостоєний Державної премії України в галузі науки і техніки.

Цикл селенодезичних досліджень стосовно узагальнення геометричних та динамічних характеристик Місяця становив основу для докторської дисертації В.С. Кислюка на тему “Узагальнена система астрономо-селенодезичних сталих”, яку він успішно захистив 6 червня 1986 р. на засіданні Спеціалізованої ради ГАО.

У 1995 р. йому присвоєно наукове звання професора зі спеціальності “Астрономія і небесна механіка”. Під керівництвом В.С. Кислюка захищено чотири кандидатські дисертації. З 1977 р. В.С. Кислюк входить до складу Спеціалізованої ради із захисту дисертацій при ГАО АН України (у 1977–1979 рр. був її першим вченим секретарем). З 1994 р. він входить також до складу спеціалізованих рад із захисту дисертацій при Національному університеті “Львівська політехніка” (м. Львів) та при Державному технічному університеті будівництва і архітектури (м. Київ).

В.С. Кислюк вів велику науково-організаційну діяльність. З 1973 р. він працював на керівних посадах ГАО (вчений секретар, заступник директора з наукової роботи, завідувач наукового відділу).

Автор 150 праць, серед яких чотири монографії, понад 100 наукових та близько 25 науково-популярних статей, присвячених різним проблемам космічних досліджень та сучасної астрономічної науки.

Пішов з життя видатний український учений-астроном, чесна і благородна людина. Це гірка непоправна втрата для усіх, хто особисто знав Віталія Степановича. Світла пам'ять про нього назавжди залишиться у наших серцях.

**З великою вдячністю його друзі і колеги,
Редакційна колегія збірника наукових праць
“Геодезія, картографія та аерофотознімання”**